

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes det fremadrettet kan sikres en mere ensartet prisstruktur for fødevarer, service samt generel forsyning af gods i bygder og yderdistrikter.

(Medlemmer af Inatsisartut, Knud Kristiansen og Gerhardt Petersen, Atassut)

Man hører nogle gange folk sige at under hjemmestyret og nu selvstyret er politikken at alle skal have det lige dårligt. Der er et gran af sandhed i den talemåde. Hvis man gerne vil have at alle er lige og får det samme så ender man tit med at alle får det lige skidt i stedet for lige godt.

Når jeg sejler rundt i Nuuk fjorden så kan det næsten ikke lade sig gøre at komme noget sted hen hvor der ikke er andre både. Fredage og søndage ser man båd efter båd sejle i næsten samme spor på vej ind eller ud af fjorden. Nogle gange tænker jeg at det ville være mere fredeligt hvis jeg havde det hele lidt mere for mig selv. Men så tænker jeg at hvis der var færre mennesker i Nuuk så ville vi måske ikke have en biograf, der ville måske ikke være flere forskellige cafeer at vælge imellem, man ville ikke kunne købe thailandske specialiteter, og alle de andre ting vi nyder at have i Grønlandsk største by.

Det er et valg jeg har taget at bo her, der er gode ting ved det og der er dårlige ting ved det, men jeg elsker at bo her. Og jeg er glad for at leve i et land hvor jeg frit kan bosætte mig hvor jeg har lyst uden at spørge nogen om lov.

Fra Demokraterne har vi altid ment folk skal have lov til at bestemme meget mere selv. Hvis vi forsøger at gøre alting ens for alle så ender vi med at alle skal have det lige dårligt. Vi har en selvstyrejet butikskæde der forsyner alle de små steder med de ting som man mener at de har brug for. Hvorfor gør vi det på den måde?

Pilersuisioq er nutidens svar på KGH, Den Kongelige Grønlandsk Handel. Det var dengang alt blev besluttet i København og så måtte vi i Grønland bare gøre som de sagde. Nu bliver mange af de samme ting besluttet i Nuuk, men Nuuk er på mange måder lige så fjernt fra hverdagen i de små steder i Grønland som København var i gamle dage.

I stedet for at forlange fra centralt hold hvordan priser og udbud skal være andre steder ønsker vi fra Demokraterne at vi lader bygderne blive langt mere selvbestemmende. Butikkerne i de enkelte bygder burde ejes af bygderne selv. Bygdebeboerne kan på den måde selv bestemme over deres egen butik.

I det hele taget er det på tide at vi tager en diskussion om hvad vi mener med selvstændighed. Vi behøver en diskussion om hvad det er vi mener når vi siger at de gamle strukturer fra kolonitiden skal tages op til revision. Pilersuisoq er et levn fra den fortid vi har så mange problemer med at vi ønsker en forsonings kommission for at gøre op med den. Hvorfor beholder vi det mest synlige og håndgribelige symbol på den politik som først hjemmestyret og nu selvstyret var en modreaktion imod?

Hvornår giver vi byggerne deres frihed til at bestemme over de mest basale anliggender i deres egen bygd?

Det er den diskussion vi ønsker at tage op, og det er ikke blot et spørgsmål om hvorvidt bananerne skal koste det samme i hele landet.